

EUROPESE
COMMISSIE

Brussel, 20.5.2020
COM(2020) 205 final

2020/0087 (NLE)

Voorstel voor een

VERORDENING VAN DE RAAD

**tot wijziging van Verordening (EU) 2019/1838 wat betreft bepaalde
vangstmogelijkheden voor 2020 in de Oostzee en tot wijziging van Verordening (EU)
2020/123 wat betreft bepaalde vangstmogelijkheden in 2020 in Uniewateren en niet-
Uniewateren**

TOELICHTING

1. ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

- **Motivering en doel van het voorstel**

Verordening (EU) 2019/1838 van de Raad tot vaststelling, voor 2020, van de vangstmogelijkheden voor bepaalde visbestanden en groepen visbestanden in de Oostzee moet worden gecorrigeerd om kleinschalige vissers evenals in het verleden toe te staan om in de sluitingsperiodes van de paaitijd die zijn ingesteld voor de twee kabeljauwbestanden, met vrije beuglijnen op die bestanden te vissen. Bij Verordening (EU) 2020/123 van de Raad zijn voor 2020 voor sommige visbestanden en groepen visbestanden de vangstmogelijkheden vastgesteld welke in de wateren van de Unie en, voor vaartuigen van de Unie, in bepaalde wateren buiten de Unie van toepassing zijn. Deze vangstmogelijkheden worden doorgaans meerdere keren gewijzigd gedurende de periode waarin ze van kracht zijn.

- **Verenigbaarheid met bestaande bepalingen op het beleidsterrein**

De voorgestelde maatregelen stroken met de doelstellingen en de voorschriften van het gemeenschappelijk visserijbeleid en met het beleid van de Unie inzake duurzame ontwikkeling.

- **Verenigbaarheid met andere beleidsterreinen van de Unie**

De voorgestelde maatregelen zijn in overeenstemming met andere beleidsgebieden van de Unie, met name op het vlak van milieu.

2. RECHTSGRONDSLAG, SUBSIDIARITEIT EN EVENREDIGHEID

- **Rechtsgrondslag**

De rechtsgrondslag van dit voorstel is artikel 43, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie.

De verplichting van de Unie om de levende aquatische rijkdommen op duurzame wijze te exploiteren, vloeit voort uit artikel 2 van de nieuwe GVB-basisverordening.

- **Subsidiariteit (bij niet-exclusieve bevoegdheid)**

Het voorstel valt onder de exclusieve bevoegdheid van de Unie als bedoeld in artikel 3, lid 1, onder d), van het Verdrag. Het subsidiariteitsbeginsel is derhalve niet van toepassing.

- **Evenredigheid**

Het voorstel is om de volgende redenen in overeenstemming met het evenredigheidsbeginsel: het GVB is een gemeenschappelijk beleid. Krachtens artikel 43, lid 3, van het Verdrag moet de Raad maatregelen aannemen tot vaststelling en verdeling van de vangstmogelijkheden.

- **Keuze van het instrument**

Voorgesteld instrument: verordening.

3. EVALUATIE, RAADPLEGING VAN BELANGHEBBENDEN EN EFFECTBEOORDELING

- **Evaluatie van bestaande wetgeving en controle van de resultaatgerichtheid ervan**

Niet van toepassing

- **Raadpleging van belanghebbenden**

In het voorstel wordt rekening gehouden met de feedback die belanghebbenden, adviesraden, nationale overheidsdiensten, vissersorganisaties en niet-gouvernementele organisaties het hele jaar door geven en die in aanmerking wordt genomen bij de vaststelling van de vangstmogelijkheden.

- **Bijeenbrengen en gebruik van expertise**

Het voorstel is gebaseerd op wetenschappelijk advies¹ van de Internationale Raad voor het onderzoek van de zee (ICES) en het Wetenschappelijk, Technisch en Economisch Comité voor de visserij (WTECV).

- **Effectbeoordeling**

De werkingssfeer van de verordening inzake vangstmogelijkheden wordt omschreven in artikel 43, lid 3, van het Verdrag.

- **Resultaatgerichtheid en vereenvoudiging**

Niet van toepassing.

- **Grondrechten**

Niet van toepassing.

4. GEVOLGEN VOOR DE BEGROTING

De voorgestelde maatregelen hebben geen gevolgen voor de begroting.

5. OVERIGE ELEMENTEN

- **Toelichting bij de specifieke bepalingen van het voorstel**

Voorgesteld wordt de Verordeningen (EU) 2019/1838 en (EU) 2020/123 van de Raad te wijzigen zoals hieronder wordt beschreven.

Sluitingsperiodes voor kabeljauw in de Oostzee: afwijkingen voor vrije beuglijnen

Bij Verordening (EU) 2019/1838 van de Raad zijn voor de twee kabeljauwbestanden in de Oostzee sluitingsperiodes tijdens de paaitijd vastgesteld om te waarborgen dat deze ongestoord kunnen paaieren met het oog op een verhoogde populatietoename. Evenals in het verleden is er weer een afwijking van de sluitingsperiode voor kleinschalige kustvisserijen waarbij gebruik wordt gemaakt van bepaalde soorten passief vistuig. De reden daarvoor is het zeer beperkte effect op het paaieren van de genoemde bestanden. De afwijking die altijd heeft gegolden voor het gebruik van vrije beuglijnen, is per ongeluk wegge gevallen. Het gebruik van vrije beuglijnen moet evenwel mogelijk blijven en dus evenals in de voorgaande jaren in de afwijking worden opgenomen. De verordening moet daarom dienovereenkomstig worden gecorrigeerd.

Herstelmaatregelen voor Noordzeekabeljauw

Volgens de ramingen ligt de visserijsterfte (F) bij kabeljauw boven F_{lim} . De paaibiomassa (PBM) vertoont sinds 2015 een dalende lijn en ligt volgens de ramingen onder B_{lim} .

¹

<http://www.ices.dk/community/advisory-process/Pages/Latest-advice.aspx>

Overeenkomstig artikel 7, lid 2, van het meerjarenplan voor de Noordzee² worden, indien uit wetenschappelijk advies blijkt dat de paaibiomassa van een van de in artikel 1, lid 1, van dat plan bedoelde bestanden lager is dan B_{lim} , aanvullende herstelmaatregelen genomen om te waarborgen dat het betrokken bestand snel terugkeert boven het niveau dat MDO kan opleveren. In het bijzonder kunnen deze herstelmaatregelen inhouden dat de gerichte visserij op het betrokken bestand wordt geschorst en de vangstmogelijkheden voor die bestanden en/of andere bestanden in de visserijen met bijvangsten van kabeljauw op passende wijze worden verlaagd. Overeenkomstig de procedure zoals vastgelegd in de overeenkomsten of protocollen inzake betrekkingen op visserijgebied met Noorwegen³, heeft de Unie met Noorwegen overleg gevoerd over de visrechten. De partijen zijn overeengekomen om hun autoriteiten aan te bevelen aanvullende herstelmaatregelen in te voeren bovenop de TAC die al in december 2019 was overeengekomen, teneinde zowel jonge als volwassen kabeljauw in 2020 tijdelijk extra bescherming te bieden. Daarbij gaat het om reallimesluitingen ter bescherming van kabeljauw, om seizoenssluitingen ter bescherming van jonge kabeljauw, om restrictiegebieden met specifieke toegangsvoorwaarden en om de invoering van nieuwe vistuigmaatregelen. De eerste van deze herstelmaatregelen, gebiedssluitingen ter bescherming van paaiende kabeljauw, is al ingevoerd⁴, maar deze is alleen bedoeld om de vis te beschermen in de paaitijd, en biedt dus geen bescherming aan jonge kabeljauw noch buiten de paaitijd, die doorgaans slechts een paar weken duurt. Terwijl de paaiperioden en -gebieden al goed in kaart zijn gebracht en daarvoor dus snel maatregelen kunnen worden ingevoerd, is voor maatregelen om de toegang te beperken tot bepaalde soorten vistuig en om selectiever vistuig in te voeren, nader overleg met de belanghebbenden vereist. Derhalve moet op basis van dit overleg worden besloten tot opname van deze maatregelen in deze wijziging van de verordening inzake de vangstmogelijkheden.

De Commissie heeft bij de eerste wijziging van de vangstmogelijkheden een voorstel ingediend voor het tweede samenstel van maatregelen. Destijds wilden de betrokken lidstaten echter aanvullende maatregelen vaststellen in de vorm van een gezamenlijke aanbeveling. Bijgevolg brachten de Raad en de Commissie de volgende gezamenlijke verklaring uit:

De Commissie en de Raad benadrukken dat aanvullende ondersteunende herstelmaatregelen voor kabeljauw in de Noordzee en in het Skagerrak dringend noodzakelijk zijn. Gezien de biologische toestand van het bestand is de vaststelling van dergelijke maatregelen noodzakelijk, overeenkomstig artikel 7, lid 2, van Verordening (EU) 2018/973 tot vaststelling van een meerjarenplan voor de Noordzee, en in overeenstemming met het met Noorwegen overeengekomen principe van dergelijke maatregelen. De Commissie zal overwegen om passende maatregelen in te dienen, waarbij zij rekening zal houden met het werk dat in de betrokken regionale groep is verricht, en de Raad zal deze maatregelen met spoed bestuderen.

Tot op heden hebben de betrokken lidstaten niet genoeg vorderingen geboekt om deze maatregelen conform de principeafpraak met Noorwegen in 2020 te kunnen invoeren. Derhalve stelt de Commissie voor om de desbetreffende maatregelen op te nemen in de tweede wijziging van de verordening inzake de vangstmogelijkheden. Deze volgt dezelfde aanpak als de eerder voorgestelde aanpak en voorziet in grote voorzorgsgebieden met specifieke toegangsvoorwaarden. Het voorstel is ook aangepast op basis van de standpunten

² Verordening (EU) 2018/973 van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli 2018 tot vaststelling van een meerjarenplan voor demersale bestanden in de Noordzee en de visserijen die deze bestanden exploiteren, tot vastlegging van nadere bepalingen ter uitvoering van de aanlandingsverplichting in de Noordzee en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 676/2007 en (EG) nr. 1342/2008 van de Raad (PB L 179 van 16.7.2018, blz. 1).

³ Overeenkomst betreffende de visserij tussen de Europese Economische Gemeenschap en het Koninkrijk Noorwegen (PB L 226 van 29.8.1980, blz. 48).

⁴ Bijlage IV bij Verordening (EU) 2020/123 van de Raad.

van lidstaten over twee kwesties. Het bevat thans een lijst van vooraf bepaalde soorten vistuig die al zijn beoordeeld hetzij door het WTECV hetzij in het kader van een wetenschappelijke peer review. Het voorstel biedt opnieuw een flexibelere aanpak voor soorten vistuig die aan bepaalde criteria voldoen, en bevat daarnaast een wijziging van het proces van evaluatie ervan door het WTECV.

De nieuwe aanpak biedt de lidstaten en exploitanten twee opties: ofwel kunnen zij gebruikmaken van één van de vooraf bepaalde soorten vistuig (nieuw element) ofwel kunnen zij innovatief vistuig inzetten, waarbij de Commissie tegelijk om de mening van het WTECV over het vistuig vraagt. Brengt het WTECV een negatief advies uit, dan wordt dat vistuig geschrapt. Evenzo biedt het voorstel de lidstaten opnieuw de mogelijkheid om een kabeljauwvermijdingsplan op te stellen waarbij zij vóór de uitvoering ervan niet eerst het advies van het WTECV hoeven af te wachten; dit advies zal tegelijk met de uitvoering ervan worden gevraagd. Is de beoordeling negatief, dan moeten de lidstaten hun plan dienovereenkomstig wijzigen.

Noordse garnaal in de ICES-sectoren 3a en 4a Oost

Op 9 maart 2020 heeft de ICES advies voor de vangsten van Noordse garnaal (*Pandalus borealis*) in de ICES-sectoren 3a en 4a Oost (Skagerrak, Kattegat, en noordelijke Noordzee in het Noors Diep) uitgebracht. Na overleg met Noorwegen wordt de toewijzing van Noordse garnaal voor de EU in het Skagerrak vastgesteld op 3 266 ton.

Sprot in de Noordzee en in 3a

Sprot (*Sprattus sprattus*) in 3a is een kortlevende soort waarvoor de ICES het jaarlijkse wetenschappelijke advies op 14 april 2020 heeft gepubliceerd. Sinds april 2019 brengt de ICES voor sprot in 3a en sprot in de Noordzee één advies uit omdat deze als één biologisch bestand worden beschouwd. In Verordening (EU) 2020/123 van de Raad was de TAC voor sprot in 3a vastgesteld voor de periode 1 januari tot en met 30 juni 2020. In Verordening (EU) 2020/123 van de Raad was de totale toegestane vangst (TAC) voor de periode 1 juli 2020 tot en met 30 juni 2021 vastgesteld op nul. Derhalve moeten de vangsten van sprot in de Noordzee worden gewijzigd overeenkomstig het meest recente wetenschappelijke advies van de ICES en na overleg met Noorwegen.

De TAC voor sprot in 3a moet voor de periode 1 juli 2020 tot en met 30 juni 2021 worden vastgesteld, in lijn met het recentste wetenschappelijke ICES-advies en de periode van dat advies en na overleg met Noorwegen. Daartoe wordt voor sprot en geassocieerde bijvangsten in 3a een tijdelijke specifieke rapporteringscode voorgesteld.

Sprot (*Sprattus sprattus*) in de Noordzee is een kortlevende soort waarvoor de ICES het jaarlijkse wetenschappelijke advies op 14 april 2020 heeft gepubliceerd.

Ansjovis

De TAC voor ansjovis (*Engraulis encrasicolus*) in de ICES-deelgebieden 9 en 10 en de wateren van de Unie van de Visserijcommissie voor het centraal-oostelijk deel van de Atlantische Oceaan (Cecaf) 34.1.1 is voor de periode 1 juli 2020 tot en met 30 juni 2021, in afwachting van het wetenschappelijk advies voor die periode, vastgesteld op nul. De ICES komt pas eind juni 2020 met zijn advies voor dit bestand. Om ervoor te zorgen dat de visserij kan worden voortgezet totdat de TAC op basis van het meest recente wetenschappelijke advies is vastgesteld, moet een voorlopige TAC van 4 018 ton worden vastgesteld, op basis van de vangsten in het derde kwartaal van 2019. De TAC wordt gewijzigd conform het wetenschappelijk advies van de ICES.

Haring in de Noordzee

In de goedgekeurde notulen van 19 december 2019 van het overleg tussen de Europese Unie en Noorwegen zijn de partijen voor 2020 overeengekomen dat naast de overeengekomen 50 000 ton haring (*Clupea harengus*) die Noorwegen van zijn quotum mag vangen in de Uniewateren van 4a en 4b en die de EU mag vangen in de Noorse wateren, een extra hoeveelheid van 10 000 ton wordt toegekend indien beide partijen om een dergelijke verhoging vragen. Deze afspraak moet worden vastgelegd in Unierecht.

SPRFMO

Op haar jaarvergadering in februari 2020 heeft de Regionale Organisatie voor het visserijbeheer in het zuidelijke deel van de Stille Oceaan (SPRFMO) nieuwe vangstbeperkingen voor Chileense horsmakreel (*Trachurus murphyi*) vastgesteld. Die geldende maatregelen moeten in Unierecht worden omgezet.

NAFO

Tijdens haar jaarvergadering van 23 tot en met 27 september 2019 heeft de Visserijorganisatie voor het noordwestelijke deel van de Atlantische Oceaan (NAFO) besloten om de visserij op roodbaars (*Beryx splendens*) in NAFO-deelgebied 6 te sluiten vanwege een mogelijke uitputting van het bestand. Die maatregelen moeten derhalve in Unierecht worden omgezet. In verband met dit verbod moet de lijst van verboden soorten dienovereenkomstig worden gewijzigd.

ICCAT

Bij aanbeveling 16-05 van de Internationale Commissie voor de instandhouding van Atlantische tonijnen (Iccat) is de TAC voor zwaardvis in de Middellandse Zee voor 2020 ingevoerd. Deze TAC is omgezet in Unierecht. In januari 2020 heeft het Iccat-secretariaat echter richtsnoeren voor de berekening van de TAC voor zwaardvis in de Middellandse Zee (*Xiphias gladius*) uitgevaardigd. Bijgevolg moet het EU-quotum dienovereenkomstig worden aangepast.

IOTC

Tijdens haar jaarvergadering van 17 tot en met 21 juni 2019 heeft de Commissie voor de tonijnvisserij in de Indische Oceaan (IOTC) nieuwe vangstbeperkingen voor geelvintonijn (*Thunnus albacares*) vastgesteld die geen gevolgen hebben voor de vangstbeperkingen van de Unie in het kader van de IOTC. Zij heeft echter maatregelen aangenomen om de mogelijkheden voor het gebruik van visaantrekkende voorzieningen (FAD's), van bevoorradingsvaartuigen en van met instrumenten uitgeruste boeien te beperken. Derhalve zijn er verdere wijzigingen in Verordening (EU) 2020/123 nodig om de uitvoeringsvoorschriften in lijn te brengen met de besluiten van de IOTC-partijen.

SIOFA

Tijdens de zesde reguliere vergadering van de Visserijovereenkomst voor de Zuid-Indische Oceaan (SIOFA), die plaatsvond van 1 tot en met 5 juli 2019, is een besluit genomen over maatregelen voor de bodemvisserij en over inspanningsbeperkingen in het overeenkomstgebied. De tijdens die vergadering overeengekomen maatregelen moeten in Unierecht worden omgezet. De huidige uitvoeringsmaatregelen moeten worden bijgewerkt in verband met de bodemvisserijbeperkende maatregelen die tijdens de vergadering zijn overeengekomen.

Frans-Guyaanse snappervergunningen

De Europese Commissie verleent visvergunningen aan vaartuigen die de vlag van Venezuela voeren, op basis waarvan ze in de Europese wateren voor de kust van Frans-Guyana op

snapper kunnen vissen. Verordening (EU) 2020/123 voorziet in de verlening van 45 vergunningen, maar voordat deze machtigingen worden afgegeven, moet worden aangetoond dat er een geldig contract is gesloten tussen de scheepseigenaar en een verwerkingsbedrijf in Frans-Guyana. Er zijn bepalingen nodig die ervoor zorgen dat de visserijactiviteiten tussen twee contractuele perioden in kunnen worden voortgezet, in afwachting van de afronding van de procedures. Derhalve moet Verordening (EU) 2020/123 in verband met deze maatregelen dienovereenkomstig worden gewijzigd.

Raadpleging van het Verenigd Koninkrijk

Aangezien deze verordening moet worden vastgesteld tijdens de overgangsperiode waarin is voorzien in het Akkoord inzake de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland uit de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, zal de Commissie het Verenigd Koninkrijk raadplegen overeenkomstig artikel 130, lid 1, van dat akkoord.

Voorstel voor een

VERORDENING VAN DE RAAD

tot wijziging van Verordening (EU) 2019/1838 wat betreft bepaalde vangstmogelijkheden voor 2020 in de Oostzee en tot wijziging van Verordening (EU) 2020/123 wat betreft bepaalde vangstmogelijkheden in 2020 in Uniewateren en niet-Uniewateren

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 43, lid 3,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EU) 2019/1838 van de Raad⁵ zijn voor 2020 de vangstmogelijkheden vastgesteld voor bepaalde visbestanden en groepen visbestanden in de Oostzee. In de verordening is bepaald dat er voor de twee kabeljauwbestanden in de Oostzee sluitingsperioden in verband met de paaitijd moeten gelden, met een afwijking voor vissersvaartuigen met een lengte van minder dan 12 meter over alles die vissen met bepaalde soorten passief vistuig. De visserij met vrije beuglijnen is uitgesloten van de afwijking. Het gebruik van vrije beuglijnen moet evenwel mogelijk blijven en dus, evenals in de eerdere verordeningen inzake de vangstmogelijkheden, worden opgenomen in de afwijking. Verordening (EU) 2019/1838 moet daarom dienovereenkomstig worden gewijzigd.
- (2) Bij Verordening (EU) 2020/123 van de Raad⁶ zijn voor 2020 voor sommige visbestanden en groepen visbestanden de vangstmogelijkheden vastgesteld welke in de wateren van de Unie en, voor vaartuigen van de Unie, in bepaalde wateren buiten de Unie van toepassing zijn.
- (3) De visserijsterfte (F) bij kabeljauw (*Gadus morhua*) neemt sinds 2016 toe en ligt volgens de ramingen inmiddels boven F_{lim} (een limiet visserijsterfte die op lange termijn resulteert in een gemiddelde bestandsomvang op B_{lim} . De visserij op niveaus die boven F_{lim} liggen, leidt tot een daling van het bestand tot niveaus die onder B_{lim} liggen). Bijgevolg vertoont de paaibiomassa (PBM) sinds 2015 een dalende lijn en ligt deze volgens de ramingen onder B_{lim} (referentiepunt in het beste beschikbare wetenschappelijke advies, met name van de ICES; ligt de paaibiomassa onder dit punt, dan kan er sprake zijn van een verminderde reproductiecapaciteit), terwijl de

⁵ Verordening (EU) 2019/1838 van de Raad van 30 oktober 2019 tot vaststelling, voor 2020, van de vangstmogelijkheden voor bepaalde visbestanden en groepen visbestanden in de Oostzee en tot wijziging van Verordening (EU) 2019/124 wat betreft bepaalde vangstmogelijkheden in andere wateren (PB L 281 van 31.10.2019, blz. 1).

⁶ Verordening (EU) 2020/123 van de Raad van 27 januari 2020 tot vaststelling, voor 2020, van de vangstmogelijkheden voor sommige visbestanden en groepen visbestanden welke in de wateren van de Unie en, voor vissersvaartuigen van de Unie, in bepaalde wateren buiten de Unie van toepassing zijn (PB L 25 van 30.1.2020, blz. 1).

populatietoename sinds 1998 pover is gebleven en in 2016 en 2018 zelfs uitzonderlijk pover was.

- (4) Overeenkomstig artikel 7, lid 2, van het meerjarenplan voor de Noordzee⁷ worden, indien uit wetenschappelijk advies blijkt dat de PBM van een van de in artikel 1, lid 1, van dat plan bedoelde bestanden lager is dan B_{lim} , aanvullende herstelmaatregelen genomen om te waarborgen dat het betrokken bestand snel terugkeert boven het niveau dat de maximale duurzame opbrengst (MDO) kan opleveren. In het bijzonder kunnen deze herstelmaatregelen inhouden dat de gerichte visserij op het betrokken bestand wordt geschorst en de vangstmogelijkheden voor die bestanden of andere bestanden in de visserijen met bijvangst van kabeljauw, of beide, op passende wijze worden verlaagd.
- (5) Bij ontstentenis van een gezamenlijke aanbeveling van de regionale groep van Noordzeelidstaten stelt de Commissie voor aanvullende technische maatregelen in te voeren overeenkomstig de principeafspraken die tussen de Europese Unie en Noorwegen zijn gemaakt en die stroken met de gezamenlijke verklaring van de Europese Commissie en de Raad⁸.
- (6) Ter vermindering van de vangsten van de bestanden waarvoor totale toegestane vangsten (TAC's) voor de bijvangst zijn vastgesteld, moeten vangstmogelijkheden voor visserijen waarbij vis uit deze bestanden wordt gevangen, worden vastgesteld op niveaus die ertoe bijdragen dat de biomassa van kwetsbare bestanden weer een duurzaam niveau bereikt. Ook moeten technische en controlemaatregelen die functioneel verbonden zijn met de vangstmogelijkheden, worden vastgesteld om illegale teruggooi te voorkomen. Volgens het overzicht dat de Internationale Raad voor het onderzoek van de zee (ICES)⁹ heeft opgesteld voor de gemengde visserijen in de Noordzee, liggen de geraamde kabeljauwvangsten, als er geen verandering optreedt in de visserijpatronen en gezien de illegale teruggooi, in de orde van grootte van 40 000 ton tegen een overeengekomen TAC van 17 679 ton. Om het risico van een forse overschrijding van de overeengekomen TAC tot een minimum te beperken, zijn aanvullende maatregelen vereist om de vangsten verder te beperken.
- (7) Overeenkomstig de procedure zoals vastgelegd in de overeenkomsten of protocollen inzake betrekkingen op visserijgebied met Noorwegen¹⁰, heeft de Unie met Noorwegen overleg gevoerd over de visrechten. De partijen zijn overeengekomen om hun autoriteiten aan te bevelen aanvullende herstelmaatregelen in te voeren bovenop de TAC die al in december 2019 was overeengekomen, teneinde zowel jonge als volwassen kabeljauw in 2020 tijdelijk extra bescherming te bieden. Daarbij moet het gaan om seizoenssluitingen ter bescherming van jonge kabeljauw, om restrictiegebieden met specifieke toegangsvoorwaarden, om de invoering van nieuwe

⁷ Verordening (EU) 2018/973 van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli 2018 tot vaststelling van een meerjarenplan voor demersale bestanden in de Noordzee en de visserijen die deze bestanden exploiteren, tot vastlegging van nadere bepalingen ter uitvoering van de aanlandingsverplichting in de Noordzee en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 676/2007 en (EG) nr. 1342/2008 van de Raad (PB L 179 van 16.7.2018, blz. 1).

⁸ ST 6841/20 REV1 ADD1

⁹ ICES advice 2019 - ICES Greater North Sea Ecoregion - Fisheries overviews, including mixed fisheries considerations, blz. 3-15. In Report of the ICES Advisory Committee, 2019. ICES Advice 2019, section 9.2. 42 pp. <https://doi.org/10.17895/ices.advice.5710>
http://www.ices.dk/sites/pub/Publication%20Reports/Advice/2019/2019/FisheriesOverview_GreaterNorthSea_2019.pdf

¹⁰ Overeenkomst betreffende de visserij tussen de Europese Economische Gemeenschap en het Koninkrijk Noorwegen (PB L 226 van 29.8.1980, blz. 48).

vistuigmaatregelen en ook – op vrijwillige basis en indien individuele exploitanten dat als alternatief wensen – om de mogelijkheid van installatie van apparatuur voor volledig gedocumenteerde visserij om toegang te verkrijgen tot dergelijke restrictiegebieden.

- (8) Op 9 maart 2020 heeft de ICES advies uitgebracht voor de vangsten van Noordse garnaal (*Pandalus borealis*) in de ICES-sectoren 3a en 4a Oost (Skagerrak, Kattegat, en noordelijke Noordzee in het Noors Diep). Op grond van dat advies en na overleg met Noorwegen moet het quotum van de Unie voor Noordse garnaal in ICES-sector 3a worden vastgesteld op 3 266 ton, in overeenstemming met de maximale duurzame opbrengst.
- (9) Volgens het ICES-advies van 14 april 2020 mogen de vangsten van sprot (*Sprattus sprattus*) in de Noordzee, de Noorse zee, het Skagerrak en het Kattegat in de periode 1 juli 2020 tot en met 30 juni 2021 niet meer dan XXX ton bedragen. De vangstmogelijkheden voor sprot in ICES-sector 2a (Noorse Zee), ICES-deelgebied 4 (Noordzee) en ICES-sector 3a moeten voor die periode dienovereenkomstig worden vastgesteld.
- (10) De TAC voor ansjovis (*Engraulis encrasicolus*) in de ICES-deelgebieden 9 en 10 en de wateren van de Unie van de Visserijcommissie voor het centraal-oostelijk deel van de Atlantische Oceaan (Cecaf) 34.1.1 is voor de periode 1 juli 2020 tot en met 30 juni 2021, in afwachting van het wetenschappelijk advies voor die periode, vastgesteld op nul. De ICES brengt eind juni 2020 zijn advies voor dit bestand uit. Om ervoor te zorgen dat de visserij kan worden voortgezet totdat de TAC op basis van het meest recente wetenschappelijke advies is vastgesteld, moet een voorlopige TAC van 4 018 ton worden vastgesteld, op basis van de vangsten in het derde kwartaal van 2019. De TAC zal worden gewijzigd conform het wetenschappelijk advies van de ICES.
- (11) In de goedgekeurde notulen van 19 december 2019 van het visserijoverleg tussen de Europese Unie en Noorwegen¹¹ zijn de partijen voor 2020 overeengekomen dat naast de overeengekomen 50 000 ton haring (*Clupea harengus*) die Noorwegen van zijn quotum mag vangen in de Uniewateren van 4a en 4b en die de EU van haar quotum mag vangen in de Noorse wateren ten zuiden van 62° N, een extra hoeveelheid van 10 000 ton wordt toegekend indien om een dergelijke verhoging wordt gevraagd door respectievelijk Noorwegen of door de Europese Unie. Deze afspraak moet worden omgezet in Unierecht.
- (12) Op haar jaarvergadering 2020, die heeft plaatsgevonden van 14 tot en met 18 februari 2020, heeft de Regionale Organisatie voor het visserijbeheer in het zuidelijke deel van de Stille Oceaan (SPRFMO) de instandhoudingsmaatregel voor Chileense horsmakreel (*Trachurus murphyi*) herzien. De toepasselijke maatregelen moeten in Unierecht worden omgezet.
- (13) Tijdens haar jaarvergadering van 23 tot en met 27 september 2019 heeft de Visserijorganisatie voor het noordwestelijke deel van de Atlantische Oceaan (NAFO) besloten om de visserij op roodbaars (*Beryx splendens*) in NAFO-deelgebied 6 te sluiten vanwege een mogelijke uitputting van het bestand. Die maatregelen moeten derhalve in Unierecht worden omgezet en de lijst van verboden soorten moet derhalve dienovereenkomstig worden gewijzigd.

¹¹ https://ec.europa.eu/fisheries/sites/fisheries/files/docs/body/2020-norway-fisheries-consultations-north-sea_en.pdf

- (14) Aanbeveling 16-05 van de Internationale Commissie voor de instandhouding van Atlantische tonijnen (Iccat), bij welke de TAC voor zwaardvis in de Middellandse Zee is verlaagd, is al in Unierecht omgezet. In januari 2020 heeft het ICCAT-secretariaat echter richtsnoeren voor de berekening van de TAC voor zwaardvis in de Middellandse Zee (*Xiphias gladius*) uitgevaardigd. Bijgevolg moet het EU-quotum dienovereenkomstig worden geactualiseerd.
- (15) Tijdens haar jaarvergadering 2019, die van 17 tot en met 21 juni 2019 heeft plaatsgevonden, heeft de Commissie voor de tonijnvisserij in de Indische Oceaan (IOTC) nieuwe vangstbeperkingen voor geelvintonijn (*Thunnus albacares*) vastgesteld die geen gevolgen hebben voor de vangstbeperkingen van de Unie in het kader van de IOTC. Zij heeft echter de mogelijkheden voor het gebruik van visaanttrekkende voorzieningen (FAD's), van bevoorradingsvaartuigen en van met instrumenten uitgeruste boeien beperkt. Derhalve zijn er verdere wijzigingen in Verordening (EU) 2020/123 nodig om de uitvoeringsvoorschriften in lijn te brengen met de besluiten van de IOTC-partijen.
- (16) Tijdens haar jaarvergadering in 2019 heeft de Visserijovereenkomst voor de Zuid-Indische Oceaan (SIOFA) een besluit genomen over maatregelen voor de bodemvisserij en over inspanningsbeperkingen in het overeenkomstgebied. Die maatregelen zijn bij Verordening (EU) 2020/123 in Unierecht omgezet. Er zijn echter verdere wijzigingen nodig om de uitvoeringsbepalingen in lijn te brengen met de SIOFA-besluiten ten aanzien van de bodemvisserij.
- (17) De Europese Commissie verleent visvergunningen aan vaartuigen die de vlag van Venezuela voeren, op basis waarvan ze in de Europese wateren voor de kust van Frans-Guyana op snapper kunnen vissen. Verordening (EU) 2020/123 voorziet in de verlening van 45 vergunningen. Voordat deze machtigingen worden afgegeven, moet worden aangetoond dat er een geldig contract is gesloten tussen de scheepseigenaar en een verwerkingsbedrijf in het departement Frans-Guyana. Tijdens de vergunningsprocedure tussen twee jaar in moeten de visserijactiviteiten onder bepaalde voorwaarden kunnen worden voortgezet.
- (18) Verordening (EU) 2020/123 moet daarom dienovereenkomstig worden gewijzigd.
- (19) De vangstbeperkingen waarin de Verordeningen (EU) 2019/1838 en (EU) 2020/123 voorzien, zijn van toepassing met ingang van 1 januari 2020. De bepalingen van deze wijzigingsverordening inzake de vangstbeperkingen moeten daarom zo spoedig mogelijk in werking treden en met ingang van 1 januari 2020 van toepassing zijn. Een dergelijke retroactieve toepassing doet geen afbreuk aan de beginselen van rechtszekerheid en bescherming van het gewettigd vertrouwen aangezien de betrokken vangstmogelijkheden nog niet zijn opgebruikt.
- (20) Het Verenigd Koninkrijk is geraadpleegd overeenkomstig artikel 130, lid 1, van het Akkoord inzake de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland uit de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Wijziging van Verordening (EU) 2019/1838

De bijlage bij Verordening (EU) 2019/1838 wordt gewijzigd overeenkomstig bijlage I bij deze verordening.

Artikel 2

Wijziging van Verordening (EU) 2020/123

Verordening (EU) 2020/123 wordt als volgt gewijzigd:

(1) Artikel 14 wordt vervangen door:

“Artikel 14

Herstelmaatregelen voor kabeljauw in de Noordzee

1. De voor visserij, met uitzondering van de visserij met pelagisch vistuig (ringzegens en trawls) gesloten gebieden, en de periodes tijdens welke de sluitingen van toepassing zijn, zijn vermeld in bijlage IV.
2. Vaartuigen die met bodemtrawls en zegens met een maaswijdte van ten minste 70 mm, kieuwnetten en beugen¹² vissen, mogen niet vissen in de Uniewateren van de ICES-sectoren 4a, ten noorden van 58° 30'00 NB en ten zuiden van 61° 30'00 NB en in de Uniewateren van de ICES-sectoren 3a.20 (Skagerrak), 4a en 4b, ten noorden van 57° 00'00 NB en ten oosten van 005 00'.00 OL.
3. In afwijking van lid 2 mogen de in lid 2 bedoelde vissersvaartuigen in de in lid 1 bedoelde gebieden vissen mits zij aan ten minste een van de volgende criteria voldoen:
 - (a) het percentage kabeljauwvangsten bedraagt niet meer dan 5 % van de totale vangsten per visreis;
 - (b) er wordt gebruikgemaakt van een gereguleerde en zeer selectieve bodemtrawl of zegen, hetgeen volgens een wetenschappelijke studie resulteert in een vermindering van de kabeljauwvangsten met ten minste 50 % in vergelijking met vaartuigen die met vistuig met een maaswijdte van 120 mm vissen. Dergelijke studies kunnen door het WTECV worden geëvalueerd. Bij een negatieve evaluatie van het WTECV mag dit vistuig niet meer worden aangemerkt als geldig voor gebruik in de in lid 2 omschreven gebieden;
 - (c) bij vaartuigen die werken met bodemtrawls en zegens met een maaswijdte van 100 mm en groter, [TR1] wordt het volgende zeer selectieve vistuig gebruikt:
 - belly trawls met een maaswijdte van de buik van ten minste 600 mm;
 - horizontale vislijn (0,6 m);
 - horizontale zee flap met een wijdmazig ontsnappingspaneel;

¹²

Vistuigcodes: OTB, OTT, OT, TBN, TBB, TBS, TB, TX, PTB, SDN, SSC, SX, GN, GNS, LL, LLS.

- (d) bij vaartuigen die werken met bodemtrawls en zegens met een maaswijdte van 70 tot 100 mm TR2, wordt het volgende zeer selectieve vistuig gebruikt:
 - horizontaal sorteerrooster met een afstand van ten hoogste 50 mm tussen de staven voor het scheiden van platvis en rondvis, met een vrije uitlaat voor rondvis;
 - seltra-paneel met vierkante mazen met een maaswijdte van 300 mm;
 - sorteerrooster met een afstand van ten hoogste 35 mm tussen de staven, met een vrije uitlaat voor de vis;
 - (e) vaartuigen waarop een nationaal kabeljauwvermijdingsplan van toepassing is dat door middel van ruimtelijke of technische maatregelen of een combinatie ervan moet resulteren in kabeljauwvangsten die ten minste 50 % lager zijn dan de niveaus van 2019. Dergelijke plannen worden uiterlijk twee maanden na de invoering ervan in het geval van de EU-lidstaten door het WTECV en in het geval van een derde land door de desbetreffende nationale wetenschappelijke instantie van dat derde land beoordeeld en waar nodig herzien indien het doel om de kabeljauwvangsten met 50 % terug te dringen, volgens dergelijke beoordelingen niet wordt gehaald;
 - (f) er is elektronische apparatuur geïnstalleerd overeenkomstig artikel 15, lid 13, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 zodat de visserijactiviteiten volledig worden gedocumenteerd.
4. De in lid 3 bedoelde vaartuigen zijn aan een intensievere monitoring, een intensievere controle en een intensiever toezicht onderworpen en ontvangen een vismachtiging overeenkomstig artikel 7 van Verordening (EG) nr. 1224/2009. De voorwaarden van artikel 2, onder a) tot en met e), worden gemonitord en geverifieerd door middel van een regeling voor wetenschappelijke waarnemers of door middel van inspecties op zee met analyse van de laatste binnenhaal.”.

(2) Artikel 16, lid 1, wordt als volgt gewijzigd:

Het volgende punt o) wordt ingevoegd:

“o) roodbaars (*Beryx splendens*) in NAFO-deelgebied 6.”.

(3) Artikel 27 wordt vervangen door:

“Artikel 27

Niet-verankerde FAD’s en bevoorradingsvaartuigen

1. Een ringzegenvaartuig zet op ongeacht welk moment niet meer dan 300 niet-verankerde FAD’s in.
2. Het aantal met instrumenten uitgeruste boeien dat jaarlijks voor elk ringzegenvaartuig mag worden verworven, wordt vastgesteld op ten hoogste 500. Geen enkel ringzegenvaartuig beschikt op ongeacht welk moment over

meer dan 500 met instrumenten uitgeruste boeien (boeien in voorraad en operationele boeien).

3. Het aantal bevoorradersvaartuigen bedraagt niet meer dan twee bevoorradersvaartuigen ter ondersteuning van niet minder dan vijf ringzegenvaartuigen, die alle de vlag van dezelfde lidstaat voeren. Deze bepaling is niet van toepassing op lidstaten met slechts één bevoorradersvaartuig.
4. Eén ringzegenvaartuig wordt op geen enkel moment door meer dan één bevoorradersvaartuig van dezelfde vlaggenlidstaat ondersteund.
5. De Unie registreert geen nieuwe of aanvullende bevoorradersvaartuigen in het IOTC-register van gemachtigde vaartuigen.”.

(4) Artikel 46 wordt vervangen door:

“Artikel 46

Beperkingen op de bodemvisserij

“De lidstaten zorgen ervoor dat de onder hun vlag varende vissersvaartuigen die in het SIOFA-overeenkomstgebied vissen:

- a) hun jaarlijkse visserijinspanning en vangsten in de bodemvisserij beperken tot hun gemiddelde jaarlijkse niveau voor de jaren waarin hun vaartuigen in het overeenkomstgebied actief waren gedurende een representatieve periode waarvoor bij de Commissie ingediende gegevens beschikbaar zijn;
- b) de ruimtelijke spreiding van hun bodemvisserijinspanning, uitgezonderd methoden met lijnen en vallen, niet uitbreiden tot buiten de in de recente jaren beviste gebieden;
- c) niet gemachtigd worden om te vissen in de tussentijds beschermde gebieden Atlantis Bank, Coral, Fools Flat, Middle of What, Walter’s Shoal, zoals bepaald in bijlage IK, behalve indien lijnen en vallen worden gebruikt en mits tijdens de visserij in die gebieden te allen tijde een wetenschappelijk waarnemer aan boord is.”.

(5) De bijlagen IA, ID, IH en V worden gewijzigd overeenkomstig bijlage II bij deze verordening.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 2020.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel,

Voor de Raad
De voorzitter